

7. ERCİYES ZAFER TIRMANIŞI (24-27 Ağustos 2007)

Kimi şeyler anlatılmaz yaşanır derler ya dağcılık da böyle bir şey galiba. Ama sakın yazdıklarına bakıp da bu adam ne zaman dağcı oldu demeyin. Biz sadece ağza bir parmak bal çaldık o kadar. 23 Ağustos 2007 tarihinde Kayseri otoparkında diğer illerden gelen izci liderleri ile birlikte buluşarak 2215 m. yükseklikte olan kamp alanımıza hareket ettik. Burası Tekir Yaylası olarak bilinen kışın kayak yapılan bir çok otel ve tesisin de bulunduğu bir alan. Erciyes Dağı karşımızda bize gülümsüyordu. Önceden duyduğum bir fıkra vardı: Kayserili birinden borç almış. Alacaklı, borcunu ne zaman ödeyeceksin dediğinde o da "Erciyes'in kari eridiğinde" demiş. Tabii Erciyes'in kari hiç eremediğinden borç ödeme zamanı da bir türlü gelmemiş.

Küresel ısınma derdi sadece buzulları değil Erciyes'i de vurmuş. Biz Erciyes'e ulaştığımızda karlar erimişti. Sert ve soğuk esen, muhtemelen de yağmur getirecek bir rüzgar karşıladı bizi. Çadırlarımızı rüzgarda zorlukla kurduk. Tahminlerimiz bizi yanıltmadı ve ilk gün hariç her gün yağmur yağdı. Dağ havası gerçekten çok ilginç. İnsana dört mevsimi aynı anda yaşatıyor. Aynı gün içinde güneşi, yağmuru, sıcaklığı, soğuğu, rüzgarı, hatta doluyu, biraz ilerimizde zirvede de karı gördük. Onun için her türlü hava şartları göz önüne alınarak dağa çıkılmalı.

1-2 günlük dağ şartlarına adaptasyon sağlandıktan sonra tırmanış yapacaktık. Erciyes Dağı 3917 m. yüksekliğinde sönmüş bir volkan. 3900 m. yüksekliğe kadar tırmanış yaptıktan sonra asıl zirve için 17 metrelik teknik tırmanış gerektiren dik bir kayalığa sahip. Bizim ekip olarak teknik bilgimiz ve teknik donanımımız yeterli olmadığından 3900 m.ye tırmanış yapacaktık. Normal

planımız, erken yatıp sabah 02:00 de kalkıp 02:30 da yola çıkmak, sabah 10:00 gibi zirveye varıp biraz dinlendikten sonra 17:00 da aşağıya dönmüş olmalı. Ama çıkış günü öncesinde yağın şiddetli yağmur ve zirveye yağın kar planlarımızı bozdu. Sorumlu dağcı liderimizin önerisiyle sabah 04:00 de kalkıp hava durumuna göre hareket etmeye karar verdik. Sabah 04:00 de kalktığımızda ise yağmurdan geriye eser kalmamış, yıldızlar bize göz kırpyordu. Dağ havası işte böyle bir şey. Her ne kadar ertesi günün havası sağanak yağış gösterse de biz çok mutluyduk.

Hazırlığımız yaptıktan sonra gecenin karanlığında zirveye doğru hareket ettik. Güneşin havayı aydınlatmasıyla zirve bize daha da gülümsemeye başlamıştı. Ama bu arada garip olan ise bizim bulunduğumuz yerlerin günlük güneşlik olmasına rağmen aşağıların koyu bulutlarla kaplanmasıydı. Kayseri'ye yağmur yağıyordu ama biz yolumuza devam ediyorduk. Hatta güneşin sıcaklığından gece yağın kar gözümüzün önünde eriyordu. Ne olduysa saat 11:00 e doğru aşağıdaki sisler birden yükselmeye ve üzerimize doğru gelmeye başladı. Bir dağcı için yağmur, kar belki bir yere kadar zorlar, ama sis en tehlikelisi. Yolumuzu kaybetme tehlikesi yüksek ve ekip olarak 30 kişilik kalabalık bir ekiple tırmanıyoruz. 3500 m. yükseklikte Şeytan Deresi denen mevkiye gelmiş ve dik bir tırmanışa başlayacaktık. Zirve az ilerde adeta selamlıyordu bizi. Zirveye 400-450 m. bir mesafe ve 2-3 saatlik bir yol kalmıştı. Başımızdaki tecrübeli dağcı Ahmet liderimizle son bir toplantı yaptık ve her ne kadar bize çok zor gelse de liderimizin telkiniyle geri dönmeye karar verdik.

Aşağıya indiğimizde liderimizin ne kadar haklı olduğu anlaşıldı.

Yoğun sis içerisinde yürüyüş yapan izciler

İzciler şeytan deresinde

İzciler Erciyes Tekir'de hatıra fotoğrafı çektirdiler.

izcilik

Döndüğümüzde saatler süren öyle yoğun bir yağmur başladı ki çadırlarımız su aldı ve biz tesislere sığınmak zorunda kaldık. Dağcılık sadece kuru bir yürüyüş değil orada kendinize derslerde çıkarıyorsunuz. Zirveye ulaşma isteği insanı öyle kamçılıyor ki bazen sağlıklı kararlar alamıyor ve hırslınıza yenik düşüyorsunuz. Normal hayatta da öyle değil mi? Başarılı olacağız, diye hırslımıza yenik düşüyoruz, kendimize, çevremize, en yakın dostlarımıza zarar vermiyor muyuz? Dağcılıkta önemli iki şey öğrendim:

Birincisi, dağcı gerektiğinde geri dönmesini bilendir.
İkincisi, en son ulaştığınız yer sizin zirvenizdir.

Erciyes'in çiçekleri (Dağ Zifiriği) arasında yürüyüş yapan izciler.

